

Întrebările preliminare

- 1) Este vorba despre circumstanțe excepționale în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, având în vedere considerentul (14) al acestui regulament, în cazul în care o problemă tehnică care afectează aeronava, și anume o avarie de motor, determină anularea zborului, iar clauzele de exonerare menționate la articolul 5 alineatul (3) din regulament trebuie interpretate potrivit dispozițiilor Convenției de la Montreal (articolul 19)?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: la transportatorii aerieni care înregistrează o rată a anulării zborurilor pentru probleme tehnice superioară mediei, există circumstanțe excepționale în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament doar în temeiul frecvenței acestor probleme?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: un transportator aerian a adoptat toate „măsurile rezonabile” în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament dacă dovedește că a fost efectuat minimul legal de lucrări de întreținere pe aeronavă și este acest lucru suficient pentru ca transportatorul aerian să fie scutit de obligația de a acorda despăgubiri în temeiul dispozițiilor articolului 5 în coroborare cu cele ale articolului 7 din regulament?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: o circumstanță excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din regulament este un caz de forță majoră sau un fenomen natural care nu constă într-o problemă tehnică și care este, prin urmare, exterior transportatorului aerian?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 1, Ediție specială, 7/vol. 12, p. 218.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 11 decembrie 2007 — Deniz Sahin/Bundesminister für Inneres

(Cauza C-551/07)

(2008/C 64/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Deniz Sahin

Pârât: Bundesminister für Inneres

Întrebările preliminare

- 1) a) Articolul 3 alineatul (1), articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE⁽¹⁾ — denumită în continuare „directiva” — trebuie interpretate în sensul că privesc și membrii de familie, în înțelesul articolului 2 punctul 2 din directivă, care au ajuns în statul membru gazdă (articolul 2 punctul 3 din directivă) în mod independent de un cetățean al Uniunii și care nu au dobândit calitatea de membru de familie sau nu au început viața de familie cu cetățeanul Uniunii decât odată ajunși în acest stat membru?
- b) În măsura în care este incidentă situația de mai sus, este important și faptul că membrul de familie are reședința legală în statul membru gazdă în momentul în care acesta dobândește calitatea de membru de familie sau începe o viață de familie? În caz afirmativ, faptul că dreptul său de ședere decurge numai din statutul său de solicitant de azil este suficient pentru a îndeplini condiția unei reședințe legale?
- c) În măsura în care din răspunsurile la întrebările 1) a) și b) rezultă că directiva nu conferă un drept de ședere unui membru de familie al cărui drept de ședere decurge „doar” din statutul de solicitant de azil, care a ajuns în statul membru gazdă în mod independent de un cetățean al Uniunii și care nu a dobândit calitatea de membru de familie sau nu a început viața de familie cu acest cetățean al Uniunii decât odată ajuns în acest stat membru: se poate considera, fără a ține seama de cele de mai sus, că articolul 18 CE, respectiv articolul 39 CE, în lumina dreptului fundamental la respectarea vieții de familie, conferă un drept de ședere într-o situație în care membrul de familie are reședința de aproape patru ani în statul membru gazdă și este căsătorit de un an cu un cetățean al Uniunii cu care conviețuiește de aproximativ trei ani și jumătate și cu care are un copil în vârstă de 20 de luni?

- 2) Articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) din directivă se opun unei reglementări naționale potrivit căreia membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii care nu au cetățenia unui stat membru și beneficiază de un drept de ședere în temeiul dreptului comunitar, în special în aplicarea articolului 7 alineatul (2) din directivă, nu pot obține un permis de ședere („Permis de ședere de membru de familie pentru un cetățean al Uniunii”) pentru singurul motiv că sunt (în mod provizoriu) autorizați să aibă reședința în acest stat în temeiul legislației statului membru gazdă privind dreptul de azil?

⁽¹⁾ JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.